

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium ad Christum nudum ante crucifixionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

humana conscripta est : qui tametsi displicuerit Judæis , noluit eum tamen mutare Pilatus , id agente Spiritu Sancto , ut inter tantas ignominias constaret omnibus , quòd verè , qui eas patiebatur , J E S U S Nazarenus , Rex Judæorum sit , & omnium animarum , quæ eum ut crucifixum amaverint , & secutæ fuerint : habituras enim in eo tanquam optimum Regem , protectionem vitam , divitias , & omnia bona . Et cùm hæcenus remittebat peccata , defendebat peccatores , sanabat infirmos , id æternâ suâ potestate , tanquam supremum omnium Regem , fecisse .

*Compatitur
Maria filio*

X. Inter hæc mysteria non sunt prætereundi acerbissimi dolores , Virginis Dominæ nostræ : quæ ut non viderit affigi Filium , ictus tamen malleorum audivit , qui omnes cor ejus lancinaverunt ; & insuper expectavit , quod majorem dolorem allaturum erat , videre elevatum in cruce . Quem ut conspexit , quantum diligebat , tantum aspectu ejusdem dolebat : cùmque non posset resistere dolori , per turbas penetravit ad eam crucem , quæ ipsi soli parata & par erat , nulli alteri tolerabilem . Sed de hac re infra ex instituto agetur .

NB. *Merentur tanta mysteria , paucis comprehensa , per modum historia , distinctius perpendi . Unde pluribus exercitiis id exequemur , ut pro singulis gratia agantur Domino nostro .*

E X E R C I T I U M

Ad Christum nudum ante Crucifixionem.

I.

Videamus nunc , anima mea , quanto studio satagant hi expedire omnia necessaria ad crucifigendum Dominum : videamus , ut ferveant , ut clament , ut insaniant ejus inimici . En quam inhumaniter eum spolient vestibus , jam agglutinatis saucio corpori ; quomodo eas extrahant violentè per caput , renovando puncturas spinarum . Aspice , anima , miserandam speciem , &

Cor IESU cor ejus nunquam otiosum , aut separatum à celo : quia videns *nunquam* se nudum , & solutis manibus , eas & oculos elevavit in cælum , & *visitur.* lacrimis perfusus pro te offert se Patri æterno . Accede ad eum , ani-

anima mea, & prostrata ad ejus pedes, ac si præsentem haberes, magno amore complexa sic alloquere: Hic, ô Jesu, ô amor animæ meæ! amplector divinos tuos pedes: iis alligabo cor meum, & priusquam affigaris cruci, totus amore tui consumar, antequam te mors eripiat oculis meis. Prius quàm te affigant, ô bone Jesu! his manibus, quas jam solutas habes, hanc animam peccatricem complectere, pro qua tantum pateris. Consume omnem malitiam meam, accende meam tepiditatem, & interiùs me alliga tibi.

II. O mi bone Jesu! ô divine Agnelle! ô pure & vere amor hujus animæ! recipe meos amplexus, & fac, ut puri sint ab omnibus rebus terrenis, ut bullientes tui amore, tibi sint gratiores. Conjice, Domine, oculus misericordiæ tuæ in hanc pauperem creaturam, nec abjice me à te. Accipe, Domine, hunc amplexum, quem ut possum, tibi do, ac desidero dare cum amore omnium te amantium. Tu, ô bone Jesu, tuo pretiosissimo sanguine consume, quidquid in me tibi non placet, ne quidquam sit, quod à te me separet. O verum refugium animæ meæ! quàm felix esset, qui se videret protectum à te, & admissum in amorem & amicitiam! quis me tunc diceret pauperem, licet omni re carerem? quis diceret me miserum, licet essem in hac mœstissima vita? In-
illum qui possidet, dicitur esse,
 flamme à te, & ardeam tuo amore! & tunc nulla creatura me noverit, ab omnibus deserat, & proscribar, optimè contentus ero te solo. Ergo, Domine, ostende jam huic animæ pulchritudinem cordis tui: me consumat hic ignis, quo tu flagras: cadant super me ardentes hæ lacrimæ, quæ fluunt ab oculis tuis, ut lavent me, accendant me, consumant me, ac tibi jungant in perpetuum.

III. O Jesu animæ meæ, & omne bonum meum! sine quo sum egenus & pauper, video magnum fervorem te crucifigentium, & ego maneo, sicut eram priùs. Antequam te elevent, & eripiant è brachiis meis, sana, Domine, vulnera mea. Tu vides me non esse minùs vulneratum in anima, quàm tu sis in corpore. Tu es mea medicina: in te invenitur misericordia, quæ mihi est necessaria: & quia te mea peccata constituerunt in hoc statu, tu me-

liùs nôsti necessitates meas, quàm ego : qui neque illas confiteri possum, neque agnoscere ; licet oculis tuis omnes sint manifestæ. Qualis qualis sum, me ad tuos pedes abjicio : & quia novisti meas misérias, eas misericorditer mihi condona : & fac ut inter tantos dolores, quos mei sanandi causâ pateris, non maneam absque remedio. Si vis, potes me hâc horâ mundare : pœnitet me, quòd te offenderim, mallémque mori, quàm te rursùm offendere. Feri, Domine, cor meum dolore magno peccatorum meorum : fac, horream & oderim meipsum : accende me amore tuo : & aufer omnia obstacula, quæ sunt inter te & me ; ut non ampliùs offendam te, sed vivam semper tecum per amorem.

IV. O Vita ac certa spes mea, habes amorem, ut sinas te vulnerari pro me, ut sanguinem tuum effundas pro me, ut permittas te affigi cruci, ut moriaris pro me ; potéstne fieri, ut hac horâ non condones mihi mea peccata, non des mihi perfectum odium mei ipsius, & vires me emendandi, ac tantum amorem tui, ut non possim te ampliùs offendere ? Tu, bone JESU, habes amorem ad omnia : scio quòd magis desideres mihi dare, quod peto, quàm ego ; & propterea oppetis mortem ; sed in me vides causam illud negandi. O summum Bonum meum, & unicum remedium meum, fateor omnia impedimenta provenire à me : hac rogo, ut tollas à me : propter hoc adsto sacris pedibus tuis : pro hoc supplico totis viribus cordis mei.

V. Ego sum cæcus & ignarus, illumina meum intellectum, ô lux divina : fac, Domine, ut agnoscam qualis sim, & videam, quid me impediât ab illis bonis, & sejungat à te : da mihi perfectum odium omnium, quæ in me tibi non placent. Hoc, Domine mi, tuæ est operæ : amorem & misericordiam habes ad omnia. Si ego non sciam tibi me ex toto corde offerre, supple tu, quod deest : ideo enim es meus Redemptor : ideo fundis pretiosissimum sanguinem tuum, ut eo suppleas, quidquid meæ deest inopiæ : si tu, bone JESU, me deferas, quis poterit juvare ? si tu me non purges, quis expiabit mea peccata ? nam illa sunt, quæ me excæcant, & afficiunt his malis, quæ tu vides, ac solus potes mederi : miserere hujus creaturæ tuæ : ignosce, illumina, sana, resuscita me :

*Sanguine
suo inopiã
nostram
supplet.*

me :

me: eradica mala mea; ut iis liberatus possidere te possim puro amore, crucifigi tecum, torus essetuis, & habere te pro unico summo bono meo.

VI. Quid hoc est rei, Magister veritatis æternæ? vis nudus crucifigi, nudus mori in cruce? non saltem tunicam retines, à matre tuâ sanctissimâ factam? nihil, ô bone Jesu, vis retinere de terra: tunica in terra, & ex materia terrena, contexta est; ideo te gravat, molestat. Nudus venisti in mundum, nudus vis exire de mundo: non vis, ut mors te spoliet, sicut alios: sed vivus, antequam ascendas in crucem, abjicis omnia, & reddis terræ, quod suum est, ut nudus in cruce sis: nihil aliud vis à mundo, quàm crucem, vulnera, ignominiam & injurias: ea tantum pro te seligis, quæ dolent, occidunt, & omnes horrent: atque in his vitam vis finire. Nudus reconcilias Patrem, nudus pacem facis inter Deum & hominem, nudus aperis cælum, nudus satisfacis pro nostris peccatis, nudus doces arcana tuæ doctrinæ: nudus triumphas mortem, infernum, peccata & mundum: nudus ostendis perfectionem amoris tui: nudus ditas & reple nos bonis, & largiris, quidquid habes; quia per nuditatem non efficeris pauper, neque desinis esse qui es, neque deficiunt tibi divitiæ tuæ æternæ & infinitæ.

VII. Doce, Lux divina, cæcam hanc animam omnia possidere omnia dimittendo: & quia non possum eò penetrare sine luce tuâ, lava meos oculos tuo sanguine, ut clarè videam subtilitatem & perfectionem sapientiæ tuæ, & puri amoris tui. O thesauræ cælestis, Fili Dei vivi, tam dives & incomprehensibilis es, ut solus exple-re & satiare possis animas: tam magnus es, ut omnem capacitatem meam possis implere: tam suavis, ut rapias omnes facultates animæ: tam purus, ut nihil tibi possit comparari; tam pulcher, ut capias intima cordis; tam bonus amicus, ut devincias tibi omnes animas; tam ardens ignis es amoris divini, ut spiritus omnes accendas. Quid ergo magni est, quòd solus in hac animâ velis regnare, & velis eam nudam ac spoliatam omnibus rebus, nec feras mixturam alterius amoris? Et quomodo te manente in corde tanto, posset in eo recipi aliud quidquam? Tu scis, Domine, quòd

anima se accommodet mensuræ illius, quod amat: ergò si amet terram, quomodo majestatem tuam infinitam capiet? Tecum crescit anima mea, in te dilatatur, extenditur: tecum conformat se tuæ magnitudini: te repletur, & satiatur: quia tu, pure amor animarum, sufficis omnibus.

*Nihil amit-
simo amit-
tendo crea-
turam,*

VIII. O bone Salvator animæ meæ! quando me videbo tui amore separatam ab omni re mundi? ô si faceres mihi gratiam, ut me pro tuo recipias ac possideas! Et quid amitto, si omnes creaturas dimittam, & illæ me crucient? quia si tantum tuus sim, te solo, bone Jesu, dives sum satis. — Separa, Domine, cor hoc ab omni, quod est extra te, & hoc fiat eo modo, quo tu scis & vis, non sicut caro imaginatur & vult. O quàm dives est, qui te sic habet! ô quàm felix, qui te amat hoc modo! cùm te videam propter me sic denudatum, qua re tibi magis satisfaciam, quàm simili spoliatione & abdicatione omnium rerum, ac nuditate saltem internâ. Majores amici tui te secuti sunt nudi: omnis occupatio terrena gravis erat inflammato tuo Augustino: ipsa pellis sua oneri fuit Apostolo Bartholomæo: quos amor tui corripuerat, in deserta fugerunt; à vita & corpore suo, Martyres: & omnes, qui te verè amant, ac nudum vident in cruce, ex amore plorant, atque desiderant similes tui esse propter te.

*A quibus
Amor Cru-
cis nos sepa-
rat.*

IX. Hæc sunt opera tui amoris, ô amor prædator! ô amor transformator! tam dives, & tam pauper; tam locuples, & tam nudus; tam occultus & tam apertus; tam affixus, & tam liber ac triumphans! Quid hoc sit, Deus ac Dominus meus, tu solus doces, tu solus intelligis plenè, tu solus das sentire. Amor, qui te ad hoc impulit, faciat, ut hac ipsâ horâ mihi concedas hanc separationem ab omni re, & hanc unionem tecum: ille me separet à meipso, & faciat oblivisci omnium, quæ sejungunt à te; ille faciet, ut quidquid non video in te, mihi sit grave. Muta, Domine Deus meus, hanc ignominiam; vivas tu, & me crucifigant pro te; & si in hoc petendo sum nimis audax, amor tuus est, qui me docet hoc petere. Et si hoc fieri non potest, i sanè, mi bone Jesu, ad desideratam crucem tuam, & cruce affige tecum cor meum. Accende me, & separa me ab omni re mundi: conjunge in eâ me tibi; quia tu es gloria mea, tota spes mea, & thesaurus meus.

Q Vir-

O Virgo purissima, quæ plus aliis amas, & per amorem purior es ab omnibus rebus terrenis; impetra mihi hoc, quod experiris in te ipsâ de hac Veritate. O Cives cæli, capti solum amore hujus Domini, & ipso contentissimi, spargite unam scintillam vestri ignis in cor meum, ut absumat omnes fæces terræ, & liberet omni affectu terreno, & præda fiam amoris erga hunc Dominum ac triumphatorem.

E X E R C I T I U M

Ad Dominum, dum Cruci affigeretur.

I.

Jam crux parata est, anima peccatrix: accedit ad eam divinus Agnellus, ut videat, & experiatur tormenta sibi parata. O mi bone JE-SU! quare vis ista subire? jam consecrata est crux hæc à sanctissimis humeris tuis, quibus eam portasti: jam gratum & honorificum est in ea pati: jam nos peccatores possumus accipere ab ea remedium malorum nostrorum. Satis, ah satis est, Domine, quod jam passus es: manda, ut ego affigar in ea, & moriar, tu vivas. Manda hoc, ut Judex; & patiar ego ut peccator. Quiesce nunc à tantis tormentis, & incipiam ego pati pro te: quia id magis convenit mihi. Aut si tuus amor hoc non fert, per ipsum te oro, ut affigatur tecum cor meum, ne anem, aut quæram ullam rem aliam. Fac ut te cognoscam in ista cruce, in ea te amem, te quæram, in ea te inveniam ac possideam. Vide, anima, crudelitatem, quâ Dominum tuum affigunt, & jubent ut se extendat in cruce; & mansuetudinem, quâ eis obedit: ut metiuntur foramina, & ferreos clavos adigunt sine misericordiâ per nervos ac partes tenerrimas: & si potes, senti dolores illos immensos: si non potes, desidera saltem, & roga Dominum, ut tibi det sentire illos in corde, quos ipse patitur in sacratissimo corpore. Emolli Domine, duritiam cordis istius, ut penetrent illud hi clavi, & ego in anima sentiam tuos dolores, quos tu solus vis pati in corpore. Non maneat cor meum sine dolore, quem tu propter me pateris, ut accendar amore tui, gratus sim, & oderim peccata mea, quæ te huc adegerunt. Or non
trum cum
ESV cruce
cfigendum,